

Det kgl. Landbruks- og matdepartement
Postboks 8007 Dep.

0030 OSLO

Landbruks- og matdep.	
Saksnr:	2005 / 01215 - 134
Mottatt:	27 OKT 2005 ASR/ASRL
Saksbent:	IEK 482
Kopi:	

Vår ref.:
05/01714/EM
05/015212

Deres ref.:

Ark.:
V70 &13

Dato:
26.10.2005

FORSKRIFT OM BÆREKRAFTIG SKOGBRUK - HØRINGSUTTALELSE

Vi viser til forslag til "Forskrift om berekraftig skogbruk" fra Landbruks- og matdepartementet datert 06.07.2005.

Saken ble behandlet av utvalg for Kultur og miljø den 10.10.2005, sak nr. 0061/05 og av utvalg for Plan og utvikling den 12.10.2005, sak nr. 0133/05.

Det ble fattet følgende vedtak:

Utvalg: Kultur og miljø

Møtedato: 10.10.2005

Sak: PS 0061/05

Frogn kommune er i hovedsak positive til Landbruks- og matdepartementets forslag til "Forskrift om berekraftig skogbruk".

Forskriftsforslaget gir skogeierne en oversikt over minstekrav til miljøhensyn, foryngelse og hensyn knyttet til insekt- og soppskader på skog, og kommunene et redskap til å håndheve disse minstekravene.

Forskriften bør likevel være mer presis i flere av bestemmelsene. Det er særlig behov for nærmere avklaring omkring bestemmelsene i § 2-2, 2. ledd (hogst i områder med miljøregistreringer) og § 2-3, 1. ledd (verdier i viktige livsmiljøer).

Presisering bør skje uten at det i forskriften vises direkte til Levende Skog-standardene (§§ 2-2 og 2-3), slik at bestemmelsene gjelder uavhengig av Levende Skog.

Formuleringene i forskriftsforslaget om kantsoner (§2-3, 6. ledd) bør også omarbeides, slik at den utbredte misforståelsen om at kantsoner skal stå urørt ikke blir underbygget. I Follo er det viktig at kantsoner skjottes, av hensyn til både biologisk mangfold, landskapsestetikk og jordbruket.

Utvalg: Plan og utvikling
Møtedato: 12.10.2005
Sak: PS 0133/05

Frogn kommune er i hovedsak positive til Landbruks- og matdepartementets forslag til "Forskrift om berekraftig skogbruk".

Forskriftsforslaget gir skogeierne en oversikt over minstekrav til miljøhensyn, foryngelse og hensyn knyttet til insekt- og soppskader på skog, og kommunene et redskap til å håndheve disse minstekravene.

Forskriften bør likevel være mer presis i flere av bestemmelsene. Det er særlig behov for nærmere avklaring omkring bestemmelsene i § 2-2, 2. ledd (hogst i områder med miljøregistreringer) og § 2-3, 1. ledd (verdier i viktige livsmiljøer).

Presisering bør skje uten at det i forskriften vises direkte til Levende Skog-standardene (§§ 2-2 og 2-3), slik at bestemmelsene gjelder uavhengig av Levende Skog.

Formuleringene i forskriftsforslaget om kantsoner (§2-3, 6. ledd) bør også omarbeides, slik at den utbredte misforståelsen om at kantsoner skal stå urørt ikke blir underbygget. I Follo er det viktig at kantsoner skjottes, av hensyn til både biologisk mangfold, landskapsestetikk og jordbruket.

Samlet saksframstilling fra behandling av saken følger vedlagt til orientering .

Med hilsen

Anne-Latrine S. Stadherrin
for Eli Moe
Planlegger

Kopi sendt:
Landbrukskontoret i Follo, Postboks 183, 1431 Ås

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Arkivsak: 05/01714

FORSKRIFT OM BEREKRAFTIG SKOGBRUK - HØRING

Saksbeh.: Eli Moe	Arkivkode: V70 &13
Saksnr.: Utvalg	Møtedato
0061/05	Kultur og miljø
0133/05	Plan og utvikling
	10.10.2005
	12.10.2005

Innstilling:

Frogn kommune er i hovedsak positive til Landbruks- og matdepartementets forslag til "Forskrift om berekraftig skogbruk".

Forskriftsforslaget gir skogeierne en oversikt over minstekrav til miljøhensyn, foryngelse og hensyn knyttet til insekt- og soppskader på skog, og kommunene et redskap til å håndheve disse minstekravene.

Forskriften bør likevel være mer presis i flere av bestemmelsene. Det er særlig behov for nærmere avklaring omkring bestemmelsene i § 2-2, 2. ledd (hogst i områder med miljøregistreringer) og § 2-3, 1. ledd (verdier i viktige livsmiljøer).

Presisering bør skje uten at det i forskriften vises direkte til Levende Skog-standardene (§§ 2-2 og 2-3), slik at bestemmelsene gjelder uavhengig av Levende Skog.

Formuleringene i forskriftsforslaget om kantsoner (§2-3, 6. ledd) bør også omarbeides, slik at den utbredte misforståelsen om at kantsoner skal stå urørt ikke blir underbygget. I Follo er det viktig at kantsoner skjøttes, av hensyn til både biologisk mangfold, landskapsestetikk og jordbruket.

Utvalg:	Kultur og miljø
Møtedato:	10.10.2005
Sak:	PS 0061/05

Resultat:

Behandling i utvalget:

Votering:

Innstillingen enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Frogn kommune er i hovedsak positive til Landbruks- og matdepartementets forslag til "Forskrift om berekraftig skogbruk".

Forskriftsforslaget gir skogeierne en oversikt over minstekrav til miljøhensyn, foryngelse og hensyn knyttet til insekt- og soppskader på skog, og kommunene et redskap til å håndheve disse minstekravene.

Forskriften bør likevel være mer presis i flere av bestemmelsene. Det er særlig behov for nærmere avklaring omkring bestemmelsene i § 2-2, 2. ledd (hogst i områder med miljøregistreringer) og § 2-3, 1.ledd (verdier i viktige livsmiljøer).

Presisering bør skje uten at det i forskriften vises direkte til Levende Skog-standardene (§§ 2-2 og 2-3), slik at bestemmelsene gjelder uavhengig av Levende Skog.

Formuleringene i forskriftsforslaget om kantsoner (§2-3, 6. ledd) bør også omarbeides, slik at den utbredte misforståelsen om at kantsoner skal stå urørt ikke blir underbygget. I Follo er det viktig at kantsoner skjøttes, av hensyn til både biologisk mangfold, landskapsestetikk og jordbruket.

Utvalg: Plan og utvikling

Møtedato: 12.10.2005

Sak: PS 0133/05

Resultat: Innstilling vedtatt

Behandling i utvalget:

Votering:

Innstillingen enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Frogn kommune er i hovedsak positive til Landbruks- og matdepartementets forslag til "Forskrift om berekraftig skogbruk".

Forskriftsforslaget gir skogeierne en oversikt over minstekrav til miljøhensyn, foryngelse og hensyn knyttet til insekt- og soppskader på skog, og kommunene et redskap til å håndheve disse minstekravene.

Forskriften bør likevel være mer presis i flere av bestemmelsene. Det er særlig behov for nærmere avklaring omkring bestemmelsene i § 2-2, 2. ledd (hogst i områder med miljøregistreringer) og § 2-3, 1.ledd (verdier i viktige livsmiljøer).

Presisering bør skje uten at det i forskriften vises direkte til Levende Skog-standardene (§§ 2-2 og 2-3), slik at bestemmelsene gjelder uavhengig av Levende Skog.

Formuleringene i forskriftsforslaget om kantsoner (§2-3, 6. ledd) bør også omarbeides, slik at den utbredte misforståelsen om at kantsoner skal stå urørt ikke blir underbygget. I Follo er det viktig at kantsoner skjøttes, av hensyn til både biologisk mangfold, landskapsestetikk og jordbruket.

Utredning:**SAKSUTREDNING:****Sammendrag:**

Forslag til "*Forskrift om berekraftig skogbruk*" er sendt til offentlig ettersyn fra Landbruks- og matdepartementet. Landbrukssjefen i Follo har vurdert forskriften og utarbeidet forslag til høringsuttalelse. Rådmannen anbefaler at uttalelsen vedtas og oversendes LMD.

Bakgrunn for saken:

Ny skogbrukslov er vedtatt og trer i kraft 01.01.2006. I henhold til loven og Stortingsbehandlingen fremmer Landbruks- og matdepartementet (LMD) forslag til "*Forskrift om berekraftig skogbruk*" med høringsfrist 04.10.2005. Forslaget ble sendt fra LMD til høringsinstansene 06.07.2005. Uttalelser som kommer inn i løpet av oktober vil bli vurdert.

LMD har lagt fram forslag til "Forskrift om berekraftig skogbruk", som er ment å virke fra 01.01.2006, samtidig som ny skogbrukslov tar til å gjelde. Forskriften har blant annet kapitler om miljøhensyn (kap. 2), foryngelse etter hogst (kap. 3) og tiltak mot skader på skog (kap. 4).

Miljøhensynene skogeier pålegges gjennom forskriften skal ikke være strengere enn de som følger av sertifisering etter Levende Skog-standardene. Hensikten med bestemmelsene er å signalisere myndighetenes minstekrav til miljøhensyn, og å fungere som en sikring ovenfor de delene av norsk skogbruk som ikke er sertifisert om at disse kravene følges.

Landbrukssjefen i Follo har vurdert forskriften og utarbeidet forslag til høringsuttalelse. Se vurderinger under. Her er det innledningsvis gitt en sammenstilling/ vurdering av forskriften. Deretter gis det kommentarer til enkelte kapitler i forskriften.

Alternativer:

1. Som innstillingen
2. Frogn kommune oversender ikke høringsuttalelse
3. Frogn kommune oversender annen høringsuttalelse enn forslått fra rådmannen. Ny uttalelse formuleres i vedtaket

Vurdering - sammendrag:

Skogeier skal sørge for nødvendige tiltak for å sikre tilfredsstillende foryngelse innen tre år etter hogst.

Bestemmelsene om tiltak mot skader på skog er tilnærmet lik gjeldende regler i "Forskrift om tiltak mot insektskader m.v. på skog" (LD 07.04.1997).

I forskriftsforslagets §§ 2-2 og 2-3 vises det konkret til Levende Skog-prosjektet, der det ble utarbeidet standarder for berekraftig skogbruk for frivillig miljøsertifisering av skogbruket. Saksbehandler mener forskriften bør formuleres uten henvisning til Levende Skog.

Kommunene gis med forskriften nye arbeidsoppgaver, og myndighet til å innføre arbeidskrevende saksbehandlingsrutiner for å følge opp forskriftens bestemmelser. Kommunene må være bevisst hvilke ressursbehov dette kan medføre.

Ifht. gjeldende skogbrukslov fra 1965 er den nye skogbruksloven kortere og ryddigere. Myndighet og ansvar blir i stor grad lagt til kommunene. Kommunene gis bl.a. myndighet til å innføre meldeplikt for hogst og andre tiltak, til å pålegge skogeier opprettende tiltak dersom skogbrukstiltak har ført til vesentlig skade for naturmiljøet eller friluftslivet, og til å pålegge tvangsmulkt ved ulovlige forhold. Mange av paragrafene gir LMD anledning til å gi nærmere forskrifter.

Forslag til "Forskrift om berekraftig skogbruk" hjemles i 5 paragrafer i den nye skogbruksloven og en i matloven. Innholdet er tredelt; miljøhensyn, krav til foryngelse og skoghygiene (tiltak mot insekt- og soppskader).

"Kapittel 2 – Miljøomsyn" fastslår som hovedprinsipp at skogeier har ansvar for at det ved skogbrukstiltak skal tas "nødvendige omsyn til biologisk mangfold, friluftsliv, landskap og kulturverdiar".

Bestemmelsene minner mye om Levende Skog-standardene for et bærekraftig norsk skogbruk. Levende Skog var et prosjekt bestående av representanter fra skogeierorganisasjonene, treindustrien og naturvern-, miljøvern- og friluftslivorganisasjoner. Prosjektet kom i 1998 fram til standarder for et bærekraftig og miljøvennlig norsk skogbruk, som igjen har dannet grunnlaget for en frivillig "miljø-sertifisering" av skogbruksnæringen. Arbeid med revidering av standardene er i gang.

I Stortingets behandling av ny Skogbrukslov ble det gitt klare signaler om at bestemmelsene i en miljøforskrift ikke skulle kaste vrak på arbeidet med Levende Skog-standardene, og ikke gjøre den frivillige sertifiseringen overflødig. Myndighetenes krav til skogeierne skulle ikke være strengere enn Levende Skog-standardene.

Ikke overraskende mener skogeierorganisasjonene stort sett at det ikke er nødvendig med bestemmelser om miljøkrav i skogbruket i forskriftsform, mens naturvern- og miljøorganisasjonene mener forskriften ikke går langt nok. Stortingsflertallet mente en miljøforskrift kan fungere som et sikkerhetsnett der det blir krevd et minimum av miljøhensyn også fra skogeiere som ikke inngår i sertifiseringen jfr. Levende Skog.

Andre ledd i § 2-2: "Hogst kan normalt berre skje i område der det er gjennomført miljøregistreringar, (...). Ved hogst i områder slike registreringar enno ikkje er gjennomførte, skal dei føre-var-tiltaka som er nedfelte i Levende Skog sine standarder leggjast til grunn". For meg er det uklart hva bestemmelsen betyr og er verdt. Hva er disse "føre-var-tiltaka"? I Follo-kommunene er miljøregistreringer i skog gjennomført, men en del skogeiere har ikke ønsket å delta ved registreringene. Vil de ikke ha lov til å hogge, eller kan de benytte føre-var-prinsippet i all evighet?

Også i neste paragraf, "§ 2-3 Miljøomsyn ved skogbrukstiltak", vises det til Levende Skog (sitat): "... verdiane i viktige livsmiljø som er utvalde gjennom sertifisering etter Levende Skog blir tekne vare på". I Follo-kommunene har Viken skogeierforening stått for "MiS-utvelgelsen" etter innspill fra skogeierne. Skogeiere som vil handle med Viken, må behandle

de utvalgte nøkkelbiotopene slik Viken anbefaler. Skogeierne har ikke fått beskjed om å gi innspill med tanke på at utvelgelsen skulle få følger i lover og forskrifter. Det virker derfor ulogisk at Vikens utvelgelse skal få følger for offentlig skogforvaltning. Det virker også ulogisk at det i lov- eller forskriftstekst vises til standarder i en frivillig sertifiseringsordning, fordi standardene kan endres, og fordi det i en del tilfeller kan være vanskelig å finne utdypende forklaring og begrunnelse for dem i Levende Skog-materialet.

Dersom Levende Skog-standardene og arbeidene i tilknytning til Levende Skog-prosjektet skal være grunnlag for forskriftsbestemmelsene, bør LMD gi konkrete henvisninger om hva som gjelder og hvor det finnes i det omfattende materialet som ble produsert i Levende Skog-prosjektet.

Dersom Levende Skog-standardene og arbeidene i tilknytning til Levende Skog-prosjektet skal være grunnlag for forskriftsbestemmelsene, bør LMD gi konkrete henvisninger om hva som gjelder og hvor det finnes i det omfattende materialet som ble produsert i Levende Skog-prosjektet.

For øvrig omhandler paragrafen bestemmelser om;

- forbud mot kvist og hogstavfall i stier og løyper
- utbedring av kjøreskader
- livsløpstrær
- hogstføring
- kantsoner
- forbud mot nygrøfting av myr og sumpskog
- krav om godkjenning ved skifte av treslag i edelløvsog
- krav om godkjenning ved skogreisning og skifte av treslag på areal over 100 dekar
- krav om godkjenning ved bruk av utenlandske treslag

Bestemmelsen om kantsoner (§2-3, 6. ledd), "... skal kantsona sin økologiske funksjon takast vare på", kan gi grunn til en ensidig og statisk tolkning. Kantsonene er forskjellige, og vil ved inngrep i mange tilfeller kunne gi andre, ofte minst like viktige økologiske funksjoner som den eksisterende. I Follo er det særlig mye kantsoner mellom skog og dyrka mark. Disse vil i de fleste tilfeller vil være tjent med skjøtsel for å fremme både økologiske, landskapsmessige og jordbruksfaglige funksjoner. Intensjonen med bestemmelsen er god, men formuleringen kan underbygge den handlingsvegring mange skogeiere har for å gjøre noe som helst i kantsonene.

Kapittel 3. Forynging etter hogst stiller krav til skogeier om at nødvendige tiltak for å sikre tilfredsstillende forynging skal være gjennomført innen tre år etter hogst.

I Follokommunene har planting og oppfølging av foryngelsen på områder som er hogd avtatt kraftig de siste årene. Sett i lys av skogbrukets langsiktige perspektiv, er det fornuftig at den som tar ut verdier fra skogen også må sørge for at det i framtiden blir produsert verdier på arealene. Skogen i Follo har en stor andel høy bonitet og overveiende treslag er gran. Når det hogges eller dannes åpninger vil mye ulike vegetasjon konkurrere om å etablere seg. På mindre flater kan gran ha muligheter i konkurransen, men sjelden på større flater, der bjørk og andre løvtreslag ofte vil ha større muligheter. Forskriftsforslaget omhandler etablering av foryngelse, til "konkurransen mellom planter av ønskja treslag gjer seg gjeldande", og stiller

ikke krav til oppfølging etter etablert foryngelse. Videre stell etter etablert foryngelse, særlig løvtreforyngelse, er en forutsetning for kvalitetsproduksjon. Forskriftsforslaget gir dermed bestemmelser bare for trinn 1 for å sikre produksjon av kvalitetsvirke.

”§ 3-3 Tettleik og treslag” inneholder en tabell med tilrådd plantetall og minste lovlig plantetall fordelt på treslag og bonitet. For gran er minste lovlig plantetall for bonitet G26-20 150 planter/daa, G17-G14 100 planter/daa og 50 planter/daa på G11-G6. Minste lovlig plantetall er vesentlig lavere enn det plantetallet som i de fleste tilfeller skal til for produksjon av kvalitetsvirke, og som vanligvis forstås med ”tilfredsstillende tetthet”. Det bør gå klart fram av forskriftsteksten og/eller arbeidene med den at ”minste lovlege plantetal” ikke alltid oppfyller kravet til ”tilfredsstillande forynging”.

Det går fram av paragrafen at det i foryngelse av barskog skal søkes å oppnå en innblanding med minst 10% løvtær. Dette er bra for å skape variasjon i skogen, både av hensyn til fauna og flora og av estetiske hensyn, og bør også gjelde den videre utvikling av feltene.

Kapittel 4. Tiltak mot skader på skog inneholder omtrent de samme bestemmelsene som gjeldende skogbrukslov og forskrift om tiltak mot insektskader m.v. på skog. De viktigste tiltakene for å forhindre insektsverming er å fjerne dødt trevirke og skadd skog. Kommunen skal overvåke skogen og farene for ulike skogskader, og kan pålegge skogeierne tiltak for å hindre eller redusere fare for insekt- og sopp-skader. § 4-4 Transport og behandling av virke gir konkrete bestemmelser om tider for transport av sommerhogd virke.

Av **Kapittel 5. Avsluttende føresegner** går det fram at kommunen skal føre tilsyn med at bestemmelsene i forskriften blir fulgt. Sammen med ny skogbrukslov, der kommunene får flere oppgaver og mer myndighet enn de hadde for noen år siden, vil forskriftsforslaget medføre nye arbeidsoppgaver i kommunene. Departementet antar at dette ikke vil være av et betydelig omfang.

I den nye skogbrukslovens § 23 gis kommunene myndighet til pålegge skogeier tvangsmulkt for å sikre at bestemmelsene blir fulgt. Dette er et nytt virkemiddel i skogbrukslovsammenheng, og finnes også i forskriftsforslaget § 5-4, 2.ledd. Muligheten for tvangsmulkt antas å gi kommunene en større tyngde som skogbruksmyndighet.

Konklusjon:

Kommunene gis med den nye skogbruksloven og forskriftsforslaget myndighet til å innføre saksbehandlingsrutiner som kan medføre betydelig mer arbeid, for eksempel meldeplikt for hogst og andre skogbrukstiltak. Når dette ev. skal vurderes i kommunene, må det ses i sammenheng med de ressurser kommunene setter av til landbruksforvaltningen.

Rådmannen anbefaler at Landbrukssjefens forslag til høringsuttalelsen vedtas og oversendes Landbruks- og matdepartementet.

Rådmannen i Frogn, 27.09.05

Roald Hansen

Vedlegg:

Forslag til forskrift

Andre dokumenter på saken og andre aktuelle dokumenter og lenker:

LMDs høringsbrev datert 06.07.2005 ved utsending av forslag til "Forskrift om berekraftig skogbruk" –

<http://odin.dep.no/lmd/norsk/tema/skog/horinger/049031-990007/ram001-bn.html#ram1>

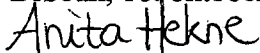
På LMDs hjemmeside er andre innsendte høringsuttalelser også utlagt.

Ort.prop. nr. 28 (2004-2005) Om lov om skogbruk -

<http://odin.dep.no/filarkiv/230299/OTP028000-TS.pdf>

Levende skog - <http://www.levendeskog.no/norsksko.htm>

Drøbak, 18. oktober 2005

Anita Hekne

Personal- og organisasjonsutvikling

Forskrift om berekraftig skogbruk

Fastsett av Landbruks- og matdepartementet den ... 2005 med heimel i §§ 4, 6, 8, 9 og 20 i lov 27. mai 2005 nr.31. om skogbruk (skogbrukslova) og § 18, jf. § 33 i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven).

Kapittel 1. Innleiande føresegner

§ 1-1 Formål

Formålet med denne forskrifta er å fremme eit berekraftig skogbruk som sikrar miljøverdiane i skogen, aktiv forynging og oppbygging av ny skog, og god helsestilstand i skogen, jf. § 1 i skogbrukslova.

§ 1-2 Virkeområde

Forskrifta gjeld for all skog og skogmark, jf. § 2 i skogbrukslova.

Kapittel 2. Miljøomsyn

§ 2-1 Hovudprinsipp

Ved gjennomføring av skogbrukstiltak skal det takast nødvendige omsyn til biologisk mangfald, friluftsliv, landskap og kulturverdiar i samsvar med skogbrukslova sine føresegner.

Skogeigar har ansvaret for dette, og for at dei som gjer arbeid i skogen også tek slike omsyn.

§ 2-2 Miljødokumentasjon og miljøregistreringar

Skogeigar skal kunne gjere greie for dei miljøomsyn som ligg til grunn for planlagde eller utførte tiltak i skogen (jf. lov 9. mai 2003 nr 31 om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser av betydning for miljøet (miljøinformasjonsloven)).

Hogst kan normalt berre skje i område der det er gjennomført miljøregistreringar, (jf. forskrift om tilskott til skogbruksplanlegging med miljøregistreringar). Ved hogst i område der slike registreringar enno ikkje er gjennomførte, skal dei føre-var-tiltaka som er nedfelte i Levende Skog sine standardar leggjast til grunn.

§ 2-3 Miljøomsyn ved skogbrukstiltak

Ved gjennomføring av skogbrukstiltak skal skogeigaren sørje for at verdiane i viktige livsmiljø som er utvalde gjennom sertifisering etter Levende Skog blir tekne vare på.

I samband med hogst er det forbod mot å leggje att kvist og hogstavfall som er til unødig hindring for ferdsl i vanlig brukte stiger, løyper og andre ferdslsårer.

Køyreskadar etter skogbrukstiltak må utbetrast snarast råd etter avslutta drift, slik at det ikkje oppstår unødig hindring for ferdsl i vanleg brukte stigar, løyper og andre ferdslsårer, eller oppstår nye bekkeløp.

Ved hogst skal det setjast igjen minst 5 stormsterke tre pr. hektar som livsløpstre, helst i grupper. Livsløpstrea skal primært veljast blant dei eldste og største trea i bestandet.

Hogstar skal tilpassast landskapet. Der forholda biologisk, økonomisk og teknisk ligg til rette for det skal det brukast lukka hogstar. Føresetnaden er at ein kan oppnå god stabilitet for gjenstående tre, og at hogstforma gir grunnlag for tilfredsstillande forynging på veksestaden.

Ved hogst i kantsoner mot vatn og vassdrag og mellom skog og anna mark skal kantsona sin økologiske funksjon takast vare på. Det er også forbod mot å leggje att kvist og hogstavfall i vatn og vassdrag og på islagte vatn.

Nygrøfting av myr og sumpskog med sikte på skogproduksjon er forbode. Skifte av treslag i edellauvskog kan berre skje etter godkjenning frå kommunen.

Skogreising på snaumark og skifte av treslag på samanhengande areal over 100 dekar kan berre skje etter godkjenning frå kommunen.

Bruk av utanlandske treslag kan berre skje etter godkjenning frå kommunen. Ved avgjerda skal kommunen leggje vekt på å unngå uønska spreiding av slike treslag.

Ved skogbrukstiltak skal det takast omsyn til automatisk freda kulturminne (jf. lov om kulturminner).

Kapittel 3. Forynging etter hogst

§ 3-1 Plikta til å forynge

Skogeigaren skal sørje for tilfredsstillande forynging etter hogst, og sjå til at det er samanheng mellom hogstform og metode for forynging, jf. § 6 i skogbrukslova.

§ 3-2 Krav til forynging

Skogeigar skal gjennomføre nødvendige tiltak for å sikre tilfredsstillande forynging innan tre år etter hogst. Dersom forynginga skal skje ved planting skal ho vere gjennomført innan tre år etter hogsten.

Kommunen kan etter søknad gi utsetjing med denne fristen når det ut frå klimatiske og lokale forhold er nødvendig. Den nye fristen skal ikkje vere lenger enn 5 år etter hogsten.

§ 3-3 Tettleik og treslag

Ved etablering av ny skog er tilfredsstillande tettleik eit vilkår for produksjon av kvalitetsvirke, og tala i tabellen nedanfor skal leggjast til grunn (jf. også § 3-2).

	Gran- og/eller lauvdominert skog			Furudominert skog		
	G26-G20	G17-G14	G11-G6	F20-F17	F14-F11	F8-F6
Tilrådd plantetal pr. dekar	300-180	230-130	140-60	340-190	240-120	130-80
Minste lovlege plantetal pr. dekar	150	100	50	150	100	50

Ved oppteljinga skal ein berre rekne med planter av dei treslaga som inngår i den planlagde produksjonen. I forynging av barskog skal ein tilstreve eit minimum på 10% lauvtre. Plantene skal teljast på ei prøveflate på 50 m² (radius 3,99 meter). Prøveflata delast i fire kvadrantar. Innafor kvar kvadrant skal ein maksimum telle fire planter. Planter som står tettare enn ein meter teller som ei plante. Plantene skal vere utviklingsdyktige og ikkje trua av annan vegetasjon. Det skal takast omsyn til at det i perioden fram til forynginga er etablert, kan skje både avgang og oppslag av nye planter. Forynginga er etablert når konkurransen frå annan vegetasjon minkar og konkurransen mellom planter av ønska treslag gjer seg gjeldande.

Dersom kommunen finn at forynginga ikkje er tilfredsstillande må kommunen vurdere om det er nødvendig å påleggje tiltak for å få til tilfredsstillande forynging. Kommunen kan berre gi pålegg om å forynge med treslag som naturleg høyrer heime i området.

Kapittel 4. Tiltak mot skadar på skog

§ 4-1 Hovudprinsipp

Skogeigar er ansvarleg for at hogst, framdrift, behandling av hogstavfall, ungskogpleie og andre tiltak blir gjennomførte på ein slik måte at det ikkje oppstår fare for insektskadar eller andre skadar på skog.

Føresegnene i dette kapittel gjeld også for skog og tre i område som er utanfor virkefeltet i § 2 i skogbrukslova, og for plassar og terminalar der virke blir samla eller lagra.

§ 4-2 Overvaking av skogens helsetilstand

Kommunen skal overvake skogen av omsyn til fare for ulike skogskadar. I denne samanheng kan departementet påleggje kommunen å utarbeide oversikter og rapportar om skogen sin helsetilstand, og om resultatene av dei tiltaka som blir sette i verk i medhald av denne forskrifta.

Departementet eller den det gir fullmakt kan gi nærmare regler for spesielle oppgåver knytt til overvaking av skog.

§ 4-3 Førebyggjande tiltak

Når ein skogeigar har fått varsel om at det er risiko for sverming av skadeinsekt i eit område, skal ungskogpleie og tynningshogster gjennomførast etter at svermeprosessen er avslutta. I ein slik situasjon skal også ferskt bartrevirke som bult, stammer og grove toppar transporterast ut av skogen eller gjerast uegna som ynglemateriale for insekt som kan skade skog.

Når skog er skada som følgje av storm, tørke, skogbrann, snøbrekk o.l. og det er gitt varsel om at det er risiko for insektsverming eller soppangrep, skal skogeigarar i vedkommande område sørgje for at nødvendige hogstar og oppryddingstiltak m.v. blir gjennomførte så raskt som mogleg.

Terminalar med tømmer kan bli kravd overvaka med tanke på risiko for spreiting av skadegjerarar. Eigaren av tømmeret er ansvarleg for slik overvaking.

Fylkesmannen kan fastsetje fristar og nærmare reglar for det som er nemnd i 1.-3. ledd.

§ 4-4 Transport og behandling av virke

Bartrevirke som skal transporterast bort frå skogen og staden for levering av virke (jf. § 4-3, 2. og 3. ledd), må transporterast ut før insekt som kan gjere skade på skog klekkjast. Gran hogd før 1. juli skal være transportert bort frå staden for levering innan 15. juli, og furu hogd før 1. juni skal være transportert bort innan 1. juli. Gran som blir hogd i juli og furu som blir hogd i juni, skal transporterast bort innan 4 veker.

Fylkesmannen kan gi nærmare reglar med m.a. konkrete fristar for uttransport av virke innafør heile eller delar av fylket.

§ 4-5 Førebyggjande behandling av virke

Virke som blir behandla eller lagra slik at det blir uegna som ynglemateriale for insekt som kan gjere skade på skog, er unntakte frå reglane § 4-4. Dette er avhengig av at eitt eller fleire av følgjande tiltak er sett i verk:

1. Barking.
2. Lagring i vatn. Ved bunting må den delen av virket som ligg over vatn overrislast.
3. Overrisling.
4. Tildekking av velter. Granvirke kan lagrast såframt dei 3 øvste virkeslaga er dekt med f.eks. plastduk før insektsverming.
5. Veltesskrelling. Granvirke kan lagrast såframt dei 3 øvste virkeslaga blir kjørt bort eller barka etter insektsverming, men før 15. juli.
6. Behandling med godkjende preparat (insekticider). Godkjende preparat skal berre brukast i unntakstilfelle, og må ikkje påførast virke som skal fløytast, overrislast, lagrast i vatn

eller trommelbarkast. Virke hogd før 1. mai må vere behandla innan denne dato. Seinare hogd virke må behandlast innan ei veke.

§ 4-6 Pålegg om tiltak

Kommunen kan påleggje skogeigar eller eigar av tømmer å gjennomføre hogst, utdrift, behandling av virke eller andre tiltak for å hindre omfattande skogskadar. Når det er nødvendig for samordninga av tiltak i fleire kommunar eller fylke kan departementet eller den det gir fullmakt gi pålegg etter denne føresegna.

Omsynet til biologisk mangfald, landskap og friluftsliv skal vurderast før eventuelle pålegg blir gitt, og ved gjennomføring av tiltak mot skogskadar.

Kjøparar av det virket som skogbruksstyresmakta har pålagt hogd, skal sørgje for at dette blir prioritert ved transport inn til industri og virkesterminal dersom behandling av virke etter § 4-5, ikkje er utført.

Kapittel 5. Avsluttande føresegner

§ 5-1 Tilsyn og opprettande tiltak

Kommunen skal føre tilsyn med at føresegnene i denne forskrifta og vedtak fatta med heimel i den blir følgd.

Kommunen skal ved stikkprøver kontrollere at forynginga er tilfredsstillande etablert (jf. §§ 3-2 og 3-3). Rutinar for slik kontroll blir fastsett av Fylkesmannen.

Dersom eit skogbrukstiltak har ført med seg vesentlege skadar for naturmiljøet eller friluftslivet, kan kommunen påleggje skogeigaren å utføre opprettande tiltak.

§ 5-2 Dispensasjon

Kommunen kan dispensere frå føresegnene i forskrifta dersom særlege skog- eller miljømessige omsyn tilseier det.

Kommunen avgjer kva krav som bør setjast i dei enkelte sakene.

§ 5-3 Klage

Vedtak kommunen gjer etter denne forskrifta kan påklagast til Fylkesmannen.

§ 5-4 Straff og tvangsmulkt

Den som forsettleig eller aktaust bryt eller medverkar til brot på føresegnene i denne forskrifta blir straffa med bøter eller fengsel i inntil eitt år, jf. § 22 i skogbrukslova.

For å sikre at føresegnene i forskrifta blir følgd, og pålegg gitt med heimel i forskrifta blir gjennomførte, kan kommunen påleggje skogeigarar tvangsmulkt slik det er fastsett i § 23 i skogbrukslova.

§ 5-5 Iverksetjing

Forskrifta tek til å gjelde frå 1. januar 2006.

Frå same tid held "Forskrift om tiltak mot insektskader m.v. på skog", fastsett 7. april 1997, opp å gjelde.